

C192 – ECO19

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

23 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over arbeidsbemiddeling en uitzendarbeid voor artiesten	1
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de eindbevoegdheid om te bepalen wie in aanmerking komt voor het GECO-statuu	3

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over arbeidsbemiddeling en uitzendarbeid voor artiesten

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Het socialezekerheidsstatuut van de artiest heeft een lange weg afgelegd. Als federaal minister van Werk hebt u voor die doelgroep een specifieke regeling uitgewerkt met betrekking tot de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen. Er werd een soort vierde ‘post’ in het leven geroepen in de interimsector. Artiesten kregen de mogelijkheid om via interimcontracten aan hun socialezekerheidsverplichtingen te voldoen.

Heel wat artiesten hebben gebruik gemaakt van deze dienstverlening die door verschillende van de erkende uitzendbureaus wordt aangeboden. Maar er blijken nogal wat piraten op deze markt actief te zijn. Die bieden zonder een erkenning een dienstverlening aan die enkel door erkende uitzendbureaus mag worden aangeboden. Niet alleen werken deze firma’s zonder vergunning, bovendien respecteren ze de regels inzake sociale zekerheid niet. Er doen zelfs verhalen de ronde dat ze de lonen van de artiesten pas betalen als ze het geld ontvangen hebben van de opdrachtgever. Ze zouden onterecht bijdragen afhouden van het loon enzovoort.

Een voorbeeld hiervan is de Brusselse vzw SMart, die zijn dienstverlening aanbiedt als arbeidsbemiddelingsbureau, maar niet langer erkend is. De vzw is al moeten verschijnen voor de Commissie van Goede Diensten die al een heel onderzoek heeft gevoerd naar SMart. De commissie had heel wat vragen bij de werking van de vzw. Het was bijvoorbeeld helemaal niet duidelijk wie de echte werkgever is. De verantwoordelijkheden van de werkgever liggen gedeeltelijk bij de opdrachtgever en gedeeltelijk bij SMart, maar verschillende artiesten die aangesloten zijn – van het totaal van 15.000 – hebben hun salaris pas gekregen nadat de opdrachtgever had betaald. Als die in gebreke blijft, kunnen ze geen aanspraak maken op

hun loon. De Commissie van Goede Diensten oordeelt dat de activiteiten van SMart in feite een terbeschikkingstelling van interimaire artiesten inhouden. SMart kan niet in die hoedanigheid functioneren.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van die praktijken? Weet u dat er aan arbeidsbemiddeling wordt gedaan door niet-erkende bureaus?

Deze materie bevindt zich ergens tussen de federale en de gewestelijke bevoegdheden. Hebt u mogelijkheden om op te treden tegen dergelijke toestanden? Kunt u overleg plegen met uw federale collega en er samen voor zorgen dat tegen dergelijke organisaties kan worden opgetreden? Het was als federaal minister van Werk steeds uw doelstelling om voor de artiesten een echt socialezekerheidsstatuut te realiseren.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Met het oog op de verbetering van het statuut van de kunstenaar en een sluitende regeling op het vlak van de socialezekerheidsbijdragen werden in het recente verleden diverse maatregelen getroffen. De kunstenaars die in opdracht artistieke prestaties leveren, worden onderworpen aan het werknemersregime, tenzij zij opteren voor een zelfstandigenstatuut. Om de administratieve last zowel voor de opdrachtgever als voor de kunstenaar tot een minimum te beperken, werd voorzien in de mogelijkheid tot oprichting van Sociale Bureaus voor Kunstenaars, of SBK’s. Die zouden de rol van werkgever vervullen ten opzichte van de kunstenaar. Hiertoe werd het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest aangepast en werd in de mogelijkheid voorzien om uitzendactiviteiten in de artistieke sector uit te oefenen. Tot op heden zijn in het Vlaamse Gewest aldus twaalf SBK’s erkend. De situatie van de erkende SBK’s en de naleving van de reglementering van de SBK’s wordt op de voet gevolgd door mijn administratie Werkgelegenheid en de Vlaamse Inspectie Werkgelegenheid.

Bij een klacht over vermeende wantoestanden kan mijn inspectie optreden overeenkomstig de bepalingen

gen van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Indien de activiteiten van een bureau gekwalificeerd worden als bemiddelingsactiviteiten, zal aan het betrokken bureau worden opgelegd een erkenning aan te vragen. Indien het bureau zou nalaten van hierop in te gaan, kan hiertegen, worden opgetreden door middel van een pro justitia, evenals tegen gebruikers die wetens en willens een beroep doen op een niet-erkend bureau. Dit impliceert dat het dossier wordt bezorgd aan het bevoegde auditoraat, waaruit verder hetzij een correctionele veroordeling, hetzij seponering kan volgen. Bij een seponering wordt het dossier verder behandeld door de cel Administratieve Geldboeten van de administratie Werkgelegenheid, waarna mogelijk een administratieve geldboete kan worden opgelegd.

Ik kan u melden dat er – bijvoorbeeld ten aanzien van het door u geciteerde dossier – tussen de afdeling Inspectie Werkgelegenheid en de gewestelijke en federale inspectiediensten op operationeel vlak reeds een samenwerking bestaat. Bij dergelijk onderzoek wordt nagegaan of er zich inbreuken voordoen zowel op het decreet met betrekking tot de arbeidsbemiddeling als op algemeen sociaal- en arbeidsrechtelijk vlak. Teneinde een voldoende sterk dossier te kunnen opbouwen, worden de gegevens van de verschillende inspectiediensten hiervoor gebundeld. Er is door mijzelf omtrent de door u aangehaalde problematiek nog geen formeel overleg gepleegd. Indien er algemene misbruiken terzake zouden worden vastgesteld, dan zal ik niet nalaten hierover contact op te nemen met mijn federale collega om gemeenschappelijke initiatieven te nemen. De contacten die reeds zijn gelegd tussen de inspectiediensten blijf ik vanzelfsprekend aanmoedigen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb begrepen dat het dossier gekend is en dat er acties ondernomen worden, maar dat de resultaten van die acties nog niet hebben geleid tot een eventuele klacht. De Commissie van Goede Diensten is al ingeschakeld. Ik veronderstel dat het om een federale commissie gaat die rapporteert aan de federale minister. Of rapporteert die ook aan de gewestelijke ministers voor arbeid? Die commissie is met het dossier bezig. SMart heeft een erkenning gekregen in 2005 en die erkenning is niet verlengd op basis van de vastgestelde overtredingen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik kan u op deze vraag geen antwoord geven.

De heer Jan Laurys: De Commissie van Goede Diensten is ingesteld om klachten tegen de interimbureaus en arbeidsbemiddeling op te volgen.

Minister Frank Vandenbroucke: SMart is geen arbeidsbemiddelaar.

De heer Jan Laurys: Het heeft een erkenning gekregen voor een jaar en die is niet verlengd.

Minister Frank Vandenbroucke: U zult opmerken dat ik voorzichtig ben, ik spreek in de voorwaardelijke wijs over SMart. Ik ben nog niet toe aan een conclusie.

De heer Jan Laurys: We zouden eventueel wel aan de inspectie de stand van zaken kunnen vragen in het concrete dossier.

Minister Frank Vandenbroucke: U stelt me een vraag waarbij u een algemene indruk geeft. U verwijst ook naar een concreet dossier en u vraagt wat ik doe. Mijn antwoord is wat ambtelijk: ik geef een algemene stand van zaken en de gangbare procedure en zeg dat ik het dossier ken. Meer zal ik niet zeggen in deze fase.

De heer Jan Laurys: Misschien komen we nog eens op de zaak terug.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, bestaat er een lijst van dergelijke malafide uitzendbureaus en wordt de kunstenaar er op een of andere manier op gewezen welke de officiële bureaus zijn en welke bureaus niet op een ernstige manier werken en geen enkele zekerheid geven?

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil in mijn antwoord voorzichtig zijn want we hebben te maken met concrete dossiers en met een algemene appreciatie en een gevoel. Het is voor de kunstenaars bijzonder duidelijk wie in Vlaanderen de erkende sociale bureaus voor kunstenaars zijn. Het zijn er twaalf. Of ze allemaal perfect werken wat betreft klantvriendelijkheid, transparantie, vlotheid enzovoort, weet ik niet. Ik kan me daarover niet uitspreken.

Door de heer Laurys is gesuggereerd dat er daarnaast een aantal malafide instanties zijn, alsook door

u. Ik zeg hierop niet ja. Ik heb geen weet van een reeks malafide actoren. Er is verwezen naar SMart, dat geen arbeidsbemiddelaar is, maar optreedt als werkgever. Het dossier-SMart is ook bekend bij de inspectie, maar ook daarover doe ik geen uitspraak. Ik wil vermijden dat we in een sfeer komen van verdachtmaking vooraleer we kunnen concluderen in de brede zin, meerbepaald wat betreft een lijst van malafide organisaties. Ik zal dat vandaag niet beamen. Of er een probleem is met SMart, zult u vandaag evenmin van mij horen. Daarvoor is het te vroeg.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, kunnen we deze bureaus niet labelen?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is gebeurd. De Vlaamse Regering heeft destijds die verstandige beslissing genomen. De federale wetgeving voorziet in een bijzonder soort van uitzendarbeidformule voor kunstenaars die het statuut van werknemer hebben. De federale regering maakt het mogelijk dat de Vlaamse Regering daarvoor een categorie erkent en dat heeft ze ook gedaan. Ik weet niet of dit ook in Wallonië is gebeurd. Het was dan ook geen verplichting.

We hadden het ook kunnen laten en elk uitzendkantoor dat zich aandient, die activiteit laten beoefenen. De Vlaamse Regering heeft de toestand duidelijk in kaart gebracht en een aantal bureaus een erkenning gegeven. Werken die allemaal tot eenieders tevredenheid? Nogal wat mensen uit de kunstenaarswereld spreken me aan over het kunstenaarsstatuut omwille van mijn verleden. Ze hebben nog altijd vragen en bedenkingen. Het is ongetwijfeld een terrein waar nog heel wat te doen is op het vlak van informatie en inzicht van mensen. De SBK's hebben misschien zelf ook nog een weg af te leggen. Dat heeft echter niets te maken met malafide praktijken maar meer met transparantie.

SMart is een sociaal secretariaat dat ook optreedt als werkgever. Daar zijn vragen over. Ik spreek me daarover niet uit omdat ik er geen eindconclusie over kan vellen. Daarnaast is er het gevoel, ook vertolkt door de heer Marginet, dat er een aantal actoren zijn waarvan we niet goed weten of ze wel in orde zijn. Dat gevoel wil ik niet bevestigen noch ontkennen. Ik wil zelf eerst klaarder zien in bijvoorbeeld het dossier SMart, dat ook door mijn inspectie wordt bekeken, vooraleer ik daarover eender welke uitspraak doe.

Ik kom nu terug op uw vraag. Een kunstenaar weet zeer goed wat die SBK's zijn en waar hij ze kan vinden. Destijds heeft de Vlaamse Regering ook het kunstenaarsloket opgericht. Dat kan ook hulp bieden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de eindbevoegdheid om te bepalen wie in aanmerking komt voor het GECO-statuut

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb twee documenten: een van de ene partij en een tweede van de andere. Mijnheer de minister, indien u dat nodig acht, kan ik ze aan u of aan uw administratie tonen om te bewijzen dat wat ik vertel, ook klopt.

Uit praktijkvoorbeelden blijkt dat er een pingpongspel aan de gang is tussen de RVA en de VDAB over de vraag wie de eindbevoegdheid heeft om te bepalen wie al of niet in aanmerking komt voor een geco-statuut. De gemeenten waarover ik het heb, kunnen meestal niet worden vergeleken met steden met een grote werkloosheid. In mijn voorbeeld moeten de gemeenten eerst zoeken wie er geen werk heeft en dan nagaan of het interessant is om een geco-statuut aan te bieden omdat de kandidaat anders heel moeilijk werk zou kunnen vinden.

Gemeenten die een of meerdere geco's wensen aan te werven, moeten eerst weten of de personen die zich hebben aangemeld voor de functie, voldoen aan de vereiste voorwaarden om aangeworven te worden als gesco. De RVA gaat ervan uit dat de eindbevoegdheid om te bepalen wie al of niet in aanmerking komt voor een dergelijk statuut, bij de VDAB ligt. Voor de personen die in aanmerking komen, levert de RVA vervolgens een hulpattest C63bis af, waarop gewoon vermeld staat of de werknemer al of niet volledig uitkeringsgerechtigd werkloos is.

Ook de federale minister van Werk en Informatisering antwoordde op 7 maart op een mondelinge

vraag in de kamercommissie voor Sociale Zaken dat 'de federale overheid in ieder geval niet bevoegd is om na te gaan of sollicitanten voor een betrekking als gesco tot de gestelde doelgroep behoren. De eindbevoegdheid om te bepalen wie in aanmerking komt voor tewerkstelling in een gesco-statuut, ligt bij de gewestelijke tewerkstellingsdienst.'

Klare taal dus, maar blijkbaar niet voor de VDAB. Daar wordt gesteld dat 'de materie niet onder de bevoegdheid van de VDAB valt' en er wordt verwezen naar de RVA. Intussen worden gemeentebesturen van het kastje naar de muur gestuurd en blijven er vacatures openstaan.

Mijnheer de minister, deelt u het standpunt van uw federale collega dat de eindbevoegdheid om te bepalen wie in aanmerking komt voor tewerkstelling in een gesco-statuut bij de gewestelijke tewerkstellingsdienst ligt? Waarom verwijst de VDAB gemeentebesturen toch door naar de RVA? Zult u het nodige doen ten aanzien van de VDAB om klaarheid te scheppen en dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Callens zei daarnet dat er van het kastje naar de muur werd gestuurd. Bij ons is dat niet het geval. Op dat vlak zijn we ervaringsdeskundigen.

Er is echter nog een andere discussie. Als gebruiker hebben we geen probleem. Alle kanalen lopen via de VDAB. Wat wel opvalt, is dat de regels op een verschillende wijze worden geïnterpreteerd.

Mevrouw de voorzitter, ik zou graag opnieuw de discussie aangaan over het gesco-statuut en de rol van de gemeente daarin. Die zaak duikt hier regelmatig op. Ik meen me te herinneren dat hier onlangs een vraag werd gesteld over de pensioenregeling van mensen die als gesco werden tewerkgesteld. Veel burgemeesters krijgen daar vragen over. Het aantal tewerkgestelden in dat statuut is toch niet onaanzienlijk. De vraag is of er kan worden nagedacht over een ander statuut voor die mensen. Heeft de regering plannen om de discriminatie op dat vlak weg te werken?

Op een bepaald moment werd gezegd dat iedere gemeente een contingent krijgt. Van de tewerkgestel-

den uit die groep moet één vierde ongeschoold zijn. Er is ook een plafond. Er zijn twee soorten premies: de maximumpremie en een verlaagde premie. Daarnaast wordt ook gezorgd voor voordelen op het vlak van de sociale zekerheid.

Het gesco-systeem bestaat al lang. De mensen die in dat statuut zitten, zijn nu vijftigers, de zogenaamde medioren. Binnenkort gaan ze op pensioen. Op dat moment zullen ze sterk gediscrimineerd worden. Mijnheer de minister, welke stappen kunnen er worden gezet om hier te remediëren?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De heer Peumans heeft het gras voor mijn voeten weggemaaid. Ik heb vanmorgen al tegen de heer Callens gezegd dat we in mijn regio dat probleem niet kennen. Integendeel, de VDAB werkt heel goed mee en past de regelgeving soepel toe. Er wordt altijd gezegd dat ambtenaren stringent en strikt zijn, maar bij de VDAB Mechelen merken wij het tegendeel. Die ambtenaren zoeken naar de beste oplossing voor de lokale besturen en de betrokken kandidaten. De vraag heeft me dan ook verwonderd.

Ik sluit me volmondig aan bij de heer Peumans over de andere pensioenregeling. Men begint te voelen, ook bij het syndicaal overleg met de gemeentebesturen, dat dit item in de komende jaren steeds scherper geformuleerd zal worden. Die groep schuift steeds verder op in de leeftijds piramide. Dit dossier zal uiteindelijk ook op de tafel van de Vlaamse Regering belanden. Minister-president Leterme heeft vorige week geprobeerd het debat aan te zwengelen bij de voorstelling van het boek 'Naar grijsland'. We mogen de discussie niet te lang meer uitstellen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik sluit me aan bij het tweede gedeelte van de vraag. De vorige Vlaamse Regering heeft een begin gemaakt met de regularisatie van alle nepstatuten. Ze is begonnen met de DAC'ers en dergelijke. Toen kwam ze bij de gesco's, tewerkgesteld in de lokale besturen. Er waren problemen met de sociale zekerheid en de vrijstelling daarvan. De kern van de zaak is het conflict met de federale overheid. Dit is een delicate materie. Ze gaat ook verder dan de pensioenrechten. Er zaten vroeger 53.000 mensen in zo'n nepstatuut, waarvan 35.000 als gesco's in de

lokale besturen tewerkgesteld waren. Worden er nog stappen gezet of ligt de zaak stil?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Callens, u stelt dat er een pingpongspel aan de gang is tussen de VDAB en de RVA over de vraag wie de eindverantwoordelijkheid heeft om te bepalen wie al of niet in aanmerking komt voor een gescostatuuut. De federale minister van Werk en Informatisering stelde op 7 maart dat het een gewestelijke bevoegdheid betreft.

Het is zeer duidelijk dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de bevoegdheid inzake de tewerkstellingprogramma's heeft toegewezen aan de gewesten. De gewesten kunnen bepaalde voorwaarden stellen, zoals het afbaken van specifieke doelgroepen die kunnen toegeleid worden naar een werkgever die gesubsidieerd wordt binnen het stelsel van gesubsidieerde contractuelen. Het is dan ook aan de gewesten om deze voorwaarden op te volgen of te attesteren. Ik deel dus helemaal het standpunt van mijn federale collega.

Noch op de VDAB, noch bij de gecofoon, dat is de gratis infolijn met betrekking tot de tewerkstellingsprogramma's bij de administratie Werkgelegenheid, zijn er klachten binnengekomen die erop zouden kunnen wijzen dat de VDAB zou stellen niet bevoegd te zijn qua attestering van de gesco's. De diensten van de VDAB wijzen wel op een recente discussie binnen het LKC Vilvoorde, het lokaal klantencentrum, over het afleveren van een attest voor een persoon die zou worden aangeworven door een gemeentebeheer. Hier stelde de VDAB inderdaad dat er geen attest kon worden afgeleverd vermits de betrokkene nog niet was ingeschreven als niet-werkende werkzoekende. Dit geval is ondertussen opgelost.

De VDAB heeft naar aanleiding van deze vraag bij haar lokale diensten gepeild of er recent nog andere voorbeelden zouden zijn waarbij een personeelslid van de VDAB zou gesteld hebben dat de dienst niet bevoegd is om de doelgroepvoorwaarden te attesteren. Dit blijkt nergens het geval te zijn, behalve in Vilvoorde maar dat was slechts een feitelijke en geen principiële discussie. Ik ga ervan uit dat het om een specifiek geval ging.

Mijnheer Callens, ik stel voor dat u mij uw gegevens bezorgt en zegt om welke gemeentebesturen het

precies gaat en wat de problemen zijn. Ik ben ervan overtuigd dat het standpunt met betrekking tot de attesteringsbevoegdheid van de VDAB niet afwijkt van mijn standpunt, namelijk dat de eindverantwoordelijkheid bij de gewesten ligt.

Het dossier van de regularisatie ligt momenteel stil. Het is een delicate kwestie. Ik heb als federaal minister destijds een compromisvoorstel gedaan aan de Vlaamse Regering. Dat werd afgewezen en nu is er niets geregeld.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: U hebt begrepen dat ik de spreekbuis ben van een aantal mensen. Ik zal u die twee brieven en de vraag van die secretaris overmaken. Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Zoals de heer Van den Heuvel zegt, kaarten de drie vakbonden dat aan in het overleg. Zult u tijdens deze legislatuur niets ondernemen? Mogen we geen enkel initiatief verwachten?

Er is op een bepaald moment overwogen om de premies voor de gesco's aan de gemeenten te geven. Die zouden de middelen dan kunnen besteden zoals ze verkiezen. Als men die werknemers een volwaardig statuut wil geven, zal dat aanzienlijke bijkomende loonkosten meebrengen voor de gemeenten.

Minister Frank Vandenbroucke: Er zit op dit moment geen beweging in het dossier. Het ligt niet eenvoudig omdat bij regularisatie veel hogere sociale bijdragen moeten worden betaald. Ofwel kiest de Vlaamse overheid daarvoor, ofwel niet. Als zij dat niet wil doen, hebben we voor de sociale zekerheid een behoorlijk budgettair probleem alsook een administratief-technisch probleem. Dan staan we voor de keuze of we het niet-betalen van sociale bijdragen koppelen aan individuen of aan functies. Dat is gecompliceerd. Mijn voorstel in mijn hoedanigheid van federaal minister was helemaal operationeel en eenvoudig. Mijn compromis sneed de peer in tweeën. De Vlaamse Regering wilde het onderste uit de kan en dan blijft de kan meestal leeg.

De heer Jan Peumans: De gemeente draagt daarin ook een financiële verantwoordelijkheid. Het zou al

te gemakkelijk zijn om het gesco-statuut om te zetten in een normaal statuut en de Vlaamse overheid de factuur te laten betalen. Men zou tot een systeem kunnen komen waarbij men de gemeenten de keuze laat te zeggen onder welke voorwaarden een gemeente een systeem kan doorvoeren, eventueel met een stimuleringspremie van de Vlaamse overheid, en geen lineaire maatregel voor iedereen. Ik weet niet of dat vakbondsmatig kan en wat de consequenties zijn.

Minister Frank Vandenbroucke: Het gaat om een gecompliceerde kwestie waarbij we een peer in twee moeten snijden. Ik wil erover nadenken, maar ik zeg u in alle oprechtheid: dit dossier is niet in beweging.

De voorzitter: We moeten op een bepaald ogenblik, goed gedocumenteerd, beslissen over de opportuniteit en de timing wanneer dat kan worden aangekaart.

Het incident is gesloten.
